



Užaljena slika

»Kaj takega! Da sem grda in dolgočasna?«

Tako se je v starinarnici razburjela slika, ko je slišala pripombe strank.

»Jim že pokažem!«

To ni bila šala. Kdor je samo pomolil nos v prodajalno, ga je začela obmetavati z nesramnimi opazkami in se mu rogati. Nihče ni bil varen pred njo.

Tako je bila žaljiva, da je obisk starinarnice močno upadel.

Naposled se je lastnik odločil: »Nesramna slika mora ven!«

Postavil jo je na ulico, da bi jo kdo vzел. Toda strupeni jezik je vsakogar spametoval.

Nekega jesenskega večera, ko je slika že spala, pa sta se zaljubljena mladoporočenca vračala s sprehoda.

»Glej, slika!« sta jo opazila in odnesla domov. Obesila sta jo nasproti velike kletke.

Ko se je predrznica prebudila, jo je nekaj radovedno gledalo in ponavljalo: »Najlepša si, najlepša si!«

Sliki so te besede še kako ugajale! Odtlej jih je poslušala vsak dan.

Papiga, na katero sta mladoporočenca vse od zaroke kar malo pozabila, pa je končno imela nekoga, ki ji je prisluhnil.

